

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

grund i lovgivningen, havde stranguleret de små bysamfund derved, at man hindrede en passende udvikling i de små landsbysamfund, så de kom til at henligge som en slags spøgelsesbyer.

Jeg tror, der er grund til at understrege disse ting, når loven fortsat skal administreres bl. a. gennem jordlovsudvalget, således at man dér følger en administrativ praksis, der bygger på, at billige byggegrunde ude omkring i de mindre landsbysamfund ikke skal være udelukket.

Blandt de ændringsforslag, der er kommet til i forbindelse med udvalgets behandling af lovforslaget, forekommer det mig at være meget væsentligt, at nogle af ændringsforslagene gør disse arbejderboliger på landet lettere omsættelige. Det er en kendt sag, at der ofte har været store problemer, ofte uforståelige problemer, for den, som af en eller anden grund ønskede at afhænde sin erhvervede arbejderbolig. Når den skulle sælges videre, er der opstået voldsomme administrative problemer. Som jeg sagde under første behandling, tror jeg, at man administrativt skal sørge for, både at det bliver lettere at få husene omsat, og at det bliver mere forståeligt for den, der står og skal sælge sit hus.

Ude omkring i landdistrikterne, som efterhånden bliver til sommerhusområder, støder man på det problem, at man ikke kan skaffe kvalificerede folk til at købe disse arbejderboliger, og dér opstår et nyt problem. Jeg vil nok sige, at tanken med de 17.000 landarbejderboliger var jo ikke, at de skulle overgå til sommerhusbeboelse. Jeg er klar over, at der kan være et problem med at få skaffet kvalificerede ansøgere og dermed kvalificerede købere til disse huse, men jeg vil nu alligevel sige, at jeg tror, det vil skade tanken som sådan meget stærkt, om man ikke passer på med omsætteligheden af dem.

Må jeg på det radikale venstres vegne anbefale de ændringsforslag, som er stillet af ministeren, og anbefale lovforslaget som helhed.

Villy Christensen: Jeg kan ikke se, at vi, fordi vi har kaotiske forhold vedrørende finansieringen inden for byggeindustrien, skal ændre den sidste og eneste fornuftige bolig-

finansieringslov, vi har, sådan som landbrugsministeren ønsker det. Hvorfor skal finansieringen af disse arbejderboliger gøres lige så kaotisk som alt andet? Det er beviseligt, at det er finansieringen, der gør boligen dyr. Finansieringen alene tager over de 50 pct., og derfor forstår jeg ikke dette lovforslag.

Det lovforslag, landbrugsministeren ønsker gennemført, gør ikke finansieringen af disse boliger billigere, tværtimod. Og det bliver heller ikke nogen kapitalbesparelse for landet, at lånet til disse boliger skal finansieres på det private lånemarked. Ansøgeren skal derimod låne betydelig mere grundet det store kurstab, der er på lånemarkedet i dag.

Jeg vil derfor anbefale, at vi til alt socialt boligbyggeri bruger en statslig finansiering, og det til en fast lav rente, for det er den eneste fornuftige og rigtige finansieringsform for den slags byggeri.

Det er muligt, det er den finansieringsform med rentelåneordning, landbrugsministeren her stiller forslag om, der af den siddende regering ønskes overført på det sociale byggeri. I så fald ønsker jeg hurtigst muligt en anden regering, der kan se, hvilket kaos der i dag hersker vedrørende finansieringen af den bolig, der under vores klimatiske forhold er en livsnødvendighed.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale at stemme imod lovforslaget, for i så fald kan den nugældende lov måske få lov at løbe 1 år til.

Ændringsforslagene kan jeg gå ind for, fordi de kun er af redaktionel art.

Landbrugsministeren (Henry Christensen): Jeg ved ikke, om jeg kunne opfatte hr. Villy Christensen på den måde, at der egentlig kun var én anstødssten for ham for at ønske den nuværende regering bevaret. I så fald var det måske værd at forhandle sagen endnu en gang.

Ellers vil jeg gerne sige, at det var allerede under første behandling min fornemmelse, at her befandt vi os på et område, hvor det var vanskeligt at tilvejebringe enighed imellem synspunkterne. Jeg vil give den indrømmelse her, som jeg også gjorde ved første behandling, at man har ret, når man hævder, at finansieringsmæssigt er den mest enkle metode, at staten udlåner penge-